

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2005 ÅRG 37

Pris 25:-

Biskop Evert Sundien

ny hjälpbiskop för
Liberala Katolska
Kyrkan i Sverige

LKK-
sveriges
första
kvinnliga
diakon

Från vänster: Biskop Evert, diakon Marianne Andersson-Söderström Biskop Sten-Bertil och diakon Krister fast.

Biskopens spalt

En skön och rofylld sommar vill jag tillägna er alla.

Mycket har timat i vår kyrka sedan förra numret av Communio kom ut.

För att få med så mycket som möjligt av allt detta har nr 2 blivit kraftigt försenad, vilket jag och de övriga ansvariga för tidningen beklagar djupt.

I detta nummer av Communio präglas både av glädje och saknad.

Om detta kan du även läsa på andra platser i Tidningen.

Att jag har fått en hjälpbiskop vid min sida vet väl de flesta vid det här laget. Det känns skönt att ha biskop Evert till stöd och hjälp. Vi har fått Sveriges första katolska kvinnliga diakon. Som du också de flesta redan vet så har vår högt älskade presiderande biskop Tom Degenaars lämnat jordelivet för att från ett högre perspektiv följa oss i vårt fortsatta arbete för den Kristi Kyrka som han älskade och vi älskar så ofantligt.

Många deltagare vid mässan i Stockholm, 2:a söndagen efter Trefaldighet önskade att min predikan skulle publiceras i Communio. Den följer här:

Gud är Ljus

Vi tror att Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus. Det bekänner vi då vi läser vår trosakt. Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus.

Och vår mässa avslutas med välsignelsen som inleds med orden "Må de heliga, vilkas lärjungar ni strävar att bli, visa er det Ljus ni söker och giva er sin medkänslas och visdoms starka hjälp".

Dagen huvudtanke är "Gud är Ljus". Trefaldighetstiden inleds med huvudtankar som skall hjälpa oss att förstå något av vad Gud är. Och dagens huvudtanke "Gud är Ljus" är en av de förklaringar vi använder när vi ska försöka förstå vad Gud är.

Allt skapat både i himmeln och på jorden är av Gud och är en del av Gud. Enligt skapelseberättelsen - Genesis 1 kap 3:e versen sade Gud efter att han skapat himmel och jord "Varde Ljus;

och det vart ljus".

Ljus är alltså intimt förknippat med Guds skapelse. Ljus har alltid varit en gudomlig egenskap oavsett religion.

Ljus är det absolut viktigaste för allt levande - både på det fysiska och andliga planet.

Ingenting kan leva utan ljus. Ingenting kan leva utan inverkan från solen. Även de primitiva liv som finns i de djupaste grottor eller i havens djupaste delar kan trots det relativa mörkret inte existera utan solens ljus.

Hur ljus påverkar vår natur ser vi speciellt vid den här årstiden - då allt växer och spirar och är i sin färgaste utsmyckning - i den ljusaste tiden på året. Att alla människor påverkas positivt av ljus är väl känt - och ljusterapi är till exempel en erkänd metod för att få människor i bättre psykisk kondition.

På det andliga planet är Ljus jämte Kärlek och Sanning de viktigaste gudomliga egenskaperna vi människor har att utveckla. De tre egenskaperna är så förknippade med varandra att de inte kan utvecklas separat. Vi talar ofta om Kärlekens Ljus och om Sanningens Ljus.

I dagens epistel skriver aposteln Johannes: "Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset.

Och i dagens evangelie hörde vi Jesu ord: "Den som tror på mig han tror på den som sänder mig. Jag är ljuset som har kommit hit i världen för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret.

Dessa ord från episteln och evangelie lär oss om Kärlekens Ljus och Sanningens Ljus. Kärlek till våra medmänniskor och tron som skall leda oss - Kärlekens Ljus och Sanningens Ljus - de som både du och jag alltid måste ha som ledstjärnor i våra liv.

Det är din och min skyldighet - som medmänniskor - att alltid sträva efter att öppna oss för den gudomliga kärlekens Ljus så att vi som fyrbåkar kan visa vägen för dem vi möter i vår vardag. Visa vägen till Guds heliga Närvaros eviga solljus.

Det är också vår skyldighet - mot oss själva - att alltid sträva efter att öppna oss för den gudomliga Sanningens Ljus som ligger djupt förborgat inne i vårt innersta gudsjag. Det gudomliga i oss - Sanningens Ljus - kan vi bara finna i absolut stillhet. Utan tankar och föreställningar om Gud.

OFFICIELLT

I samband med mässa i Uppsala den 17 april vigdes Gudrun Fleetwood till dörrväktare och lektor.

Annandag Pingst, i Amsterdam, konsekrederades Evert Sundiern till biskop av biskop Frank den Outer. Assisterande biskopar var Bp Maurice Warnon och Bp Sten-Bertil.

Den 31 maj erhöll Karin och Kent Örtendal konfirmationens sakrament i S:t Mikael's kyrka.

Den 12 juni vigdes Gudrun Fleetwood till exorcist i S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka.

Vid mässan på Capella den 19 juni, ordinerades Marianne Andersson-Söderström till diakon av biskop Sten-Bertil.

Till ansvarig församlingspräst för S:t Mikael's och Alla Änglars församling fr.o.m. 2005-08-14 har bp Sten-Bertil utsett fader Jonas Anundi.

I den absoluta avsaknaden av Gud i våra tankar ska vi finna Gud. Den Sanning som bara kan upplevas - inte förklaras. Sanningen som förändrar oss och gör oss ödmjuka för andras sanningssökande.

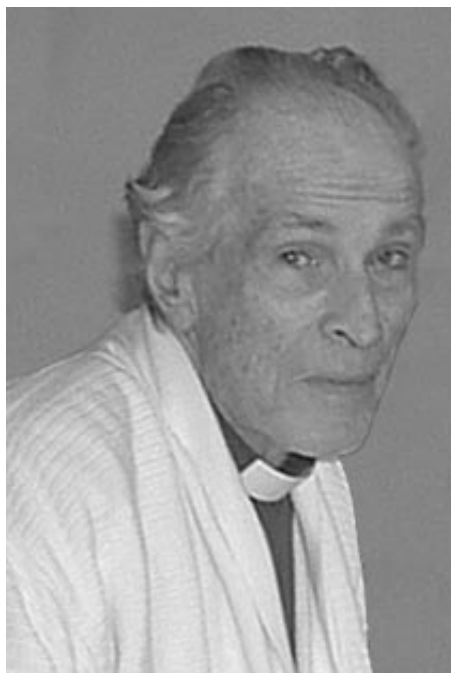
Till vår hjälp att söka Kärlekens Ljus och Sanningens Ljus har vår Herre Kristus givit oss bland annat nattvardens sakrament.

Monstransens klassiska utseende är en sol. I dess centrum placeras Hostian - Kristi Närvaro - vilken sänder sin välsignande kraft - Guds Ljus - över allt och in i allt levande.

Så är också vi monstranser - vandrande monstranser - då vi efter att ha tagit del av nattvarden och vandrar hem från kyrkan, ut i vardagen.

Låt oss ta dagens huvudtanke "Gud är Ljus" till våra hjärtan och förverkliga kärleken och sanningen i våra liv.

+Sten-Bertil

Biskop Tom in memoriam

Han föddes den 10 oktober 1921. Tjänstgjorde i den nederländska ostindiska armén under andra världskriget. Han tillfångatogs och tillbringade fyra år i japanskt krigsfångläger. 1951 tog han examen vid universitetet i Delft varefter han så småningom flyttade till Norge för att verka större delen av sitt liv som järnvägsingenjör. Hans internationella engagemang var mycket starkt och han arbetade under en längre period under 70-talet med olika utvecklingsprojekt för FN i östra Afrika och Indonesien.

Han vigdes till präst 1955 och konsekreterades till biskop den 8 augusti 1982 i Hjørring i Danmark av biskop Børge Søgård. Biskop Tom verkade som biskop i Danmark och Norge och Island fram till 1997 då han återvände till Nederländerna. Han valdes till presiderande biskop i Liberala Katolska Kyrkan den 9 juni 2003.

Biskop Toms sista offentliga framträdande blev vid den dubbla biskopskonsekrationen den 16 maj när han lade

händerna på de nya biskoparna Peter Baaij och Evert Sundien.

Vid många tillfällen besökte biskop Tom Sverige under sin tid som präst då han var bosatt i Norge och senare som biskop. Han bodde också under 90-talet en tid i Sverige. Många och starka är därför minnena av honom bland medlemmarna i Sverige och vi delar därför saknaden med våra vänner i Norge, Danmark och Nederländerna.

Liberala Katolska Kyrkans presiderande biskop Tom Degenaaars avled stilla i sitt hem i Arnhem, Nederländerna den 14 juni. Han tillhörde generationen som starkt bidrog till framväxten av vår Kyrka. Genom sina många resor hjälpte han många församlingar att komma till liv så långt borta som i Indonesien, Filippinerna och Kongo.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2005:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 1 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara samfundets sekreterare, Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta, tillhanda senast den 12 augusti 2003.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Styrelsen

NYTTIG LÄXA

Vad gör människan särskild? De säger språket!

Då är jag knappt människa mer?

Jodå.

Människa ändå, lika mycket, bara tystare.

För alltid inlåst i mig själv?

Nej.

Gud hör mig.

Jag är fortfarande jag - hela vägen in.

Utan ord blir det väldigt tyst. Otäckt?

Nej.

Mycket brus i världen, det mesta är onödigt och dumt.

Tystnaden är full av mening.

När jag tyst, kan annat tala. Fåglarna. Vinden. Hjärtat.

Utan pladder finns bara väsentligheterna kvar. Trist?

Nej.

Jag hör dig. Nu är alltsammans ditt utrymme.

Och Guds. Hans röst är så tyst, men vacker.

Lugn i själen. Vilsam tystnad.

Klockan tickar.

Ingen TV, ingen dator. Långtråkigt?

Nej.

Så mycket tid för viktigheter!

Nyttig läxa!

sr. Carina Carlström, 2005-06-07

Kära Tom!

1979 startade jag i mitt hem i Lysaker, nära Oslo en esoterisk grupp där vi i alla år sen dess har haft föredrag, seminarier och meditationer, inom andliga och alternativa medicinska grenar. Vi hade många kända föredragshållare från ett flertal länder, både från Europa och Amerika. Hit kom också Tom och talade med oss om teosofi och Kyrkan. Över tusen människor gick genom mitt hus i loppet av varje år.

Måndag 16 November 1981 mötte jag Tom i Theosofiska Samfundet på oskarsgatan i Oslo. Då berättade han att de hade gudstjänster i hans kapell på Klokkerjordet i Asker var annan söndag. Nästa söndag kom jag till mässan. Det blev spännande, för jag såg så många färger uppenbara sig under tjänsten, och frågade Tom om det efteråt. ”det är riktigt det”, sa Tom, ”du kan läsa mer om det i The science of the Sakraments”. Det gjorde jag, och så visste jag ju att det var riktigt för mig, för jag kände ju de starka energierna,

och sedan har jag varit med i den Liberala Katolska Kyrkan, och mottagit andlig inspiration genom Tom. Det blev många fantastiska upplevelser på denna kyrkoväg, i kyrkan i Asker; och alltid med Tom, till alla sommarskolorna på Vesterdal på Fyn i Danmark, i Ljungsskile, biskopskonsekrationen i Norrköping i Sverige och i Kreivile i Finland. Det var vid biskopssynoden 1988 i Holland, med 28 biskopar från hela världen, som Ingeborg sade: ”Här kommer Tom och hans församling” (mig), och sen dess har det alltid varit så. Jag har varit i Holland de sista tre åren, sista gången nu i pingstiden för biskopskonsekrationen av Evert och Peter.

Efter Ingeborgs död, då Tom flyttade först till Sverige och senare tillbaka till Holland, sade vi att det var Tom och hans församling, hans norska församling, därför att han förblev Norsk, och var glad att vara det. Han kommer för alltid att vara min biskop. Vi har ingen präst i Norge nu, men vi har

Kyrkan, hos mig, när någon kommer och celebrerar med oss. Jag bjukar säga att jag är stenens väktare, den kom till mig från Tom. Vi är många i vår Kyrka som har mötts genom många liv, och vi känner igen varandra, och vi går vidare på vägen tillsammans. Anna-Lisa sa en gång till mig: ”betrakta dig som den som samlar in fåren”, och jag svarade: ”så får ni komma då får”. Och det har vi ju alla i LKK hållit på med i många liv, och fortsätter med det. Vi kommer att mötas igen, och vi kommer att fortsätta att inspirera varandra genom eoner som kommer, tills vi möts i den allt genomströmmande violetts färgen, den rosenpurpurfärgen som var Tom.

Tack, Tom, för att vi fick mötas också i detta liv till ömsesidigt stöd och inspiration.

Oslo, juni 2005,

Kari Lykken Heggemsnes

Storslagenen gåva

Kyrkogruppen i Lund har fått en storslagen gåva av f.d. prästen i LKK, Elis Andersson, och vill gärna berätta om den.

Elis kom till vår kyrka i Norrköping, S:t Franciskus församling, på 1960-talet, arbetade där i flera år och blev så småningom ordinerad till präst av biskop Sigfrid Fjellander den 23 september 1973. I Norrköping assisterade han dåvarande pastor Lennart Söderström i församlingens arbete. Efter det att pastor Lennart blivit konsekreerad till biskop den 14 maj 1977, blev Elis ansvarig församlingspräst.

1979 flyttade Elis till Glimåkra i nordöstra Skåne för att arbeta som AMU-lärare vid Glimåkra Folkhögskola. Han köpte ett hus i centrala Glimåkra, inredde där en kyrkolokal och Glimåkra kyrkogrupp bildades.

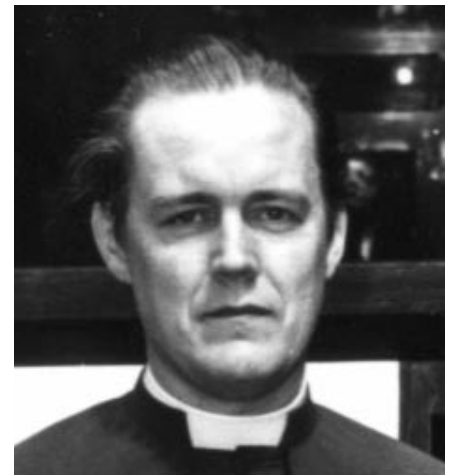
På denna tid fanns ingen LKK-verksamhet i Sverige söder om Göteborg; man kan fortfarande höra berättelser i Danmark om resor till Glimåkra, bl.a. för konfirmation av biskop Sten-Bertil.

I slutet av 1990-talet lämnade Elis vår kyrka för att bli präst i Svenska Ortodoxa Ärkestiftet, vars biskop, ärkebiskop Kyrillos, har sitt säte i Malmö. Han fick titeln Ärkepräst fader Sergius och hans församling namnet Alla Helgons Ortodoxa Församling i Glimåkra.

Sedan den 29 mars 2005 har församlingens verksamhet upphört, efter det att fader Sergius blivit pensionerad. Han har nu bestämt sig för att flytta från sitt hus till en lägenhet och behöver därför göra sig av med saker han sparar genom åren. Detta innebär bl.a. saker från LKK-tiden. Via en person i vår Stockholmsförsamling, fick Elis tips om att det finns folk i Lund som gärna startar upp en LKK-verksamhet där. Därför har han skänkt en mängd liturgiska dräkter och andra föremål, med en stark önskan om att en gudstjänstverksamhet i Lund ska kunna startas upp med hjälp av denna gåva.

Gåvan innefattar bland annat:

4 mässhakar i olika färger, med tillbehör, en vit och en violett kåpa, en

Elis Andersson, bild från mitten av 70-talet

monstrans, strålkors och altarsten, ett rökelsekar, ett etui med behållare för konsekreerade oljor, ett sjukbesöksset, kassok, cincturer, albor, surplice, prästskjortor och birettor, diverse skrifter såsom 10 svenska liturgier, plus en engelsk och två spanska liturgier till mässan, ”Blue Book”, The Science of the Sacraments, inbundna Communio 1969-1985, Liberal Catholic från andra halvan av 1920-talet

Forts. sid. 6

Annandag Pingst

Annandag pingst den 16 maj var St Gabrielskyrkan i Amsterdam fylld till bristningsgränsen av besökare. I huvudsak från Nederländerna men en stor delegation från Sverige fanns närvarande liksom från Danmark. I övrigt fanns också gäster från England, USA, Norge, Tyskland och Belgien.

Det var naturligtvis biskopskonsekrationen av Peter Baaij från Nederländerna och Evert Sundien från Sverige som föranledde denna samtliga av glada och förväntansfulla LKK-are.

Konsekrator var den Nederländske regionalbiskopen Frank den Outer och han assisterades av biskop Maurice Warnon, regionalbiskop för USA, Canada och Belgien och vår Svenske regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson. Närvarande fanns också presiderande biskopen Tom Degenars och den danske regionalbiskopen Kai Jørgensen. I koret deltog ett stort antal präster, diakoner och övriga medlemmar av klerus.

Efter mässan hölls en mottagning med en lätt lunch. Många hyllningar framfördes till de båda nyvigda biskoparna. I hyllningstalen framhölls den framtidstro och den glädje som har upplevts under det senaste året. Vi ifrån Sverige gladdes särskilt åt det varma mottagande som vi möttes av vid vår ankomst till Nederländerna.

Dagen före, alltså Pingstdagen, celebrerade Fader Jonas Anundi mässan i Arnhem assisterad av Krister Fast och Morgan Norman som diakon och subdiakon. Biskop Sten-Bertil pontifikerade och Stefan Brauer och Agneta Ljungberg var altartjänare. Fader Kenneth Christensen från Danmark var stavbärare åt biskop Sten-Bertil. Mässan hölls på svenska och i församlingen fanns både biskop Tom och biskop Frank närvarande tillsammans med medlemmar från församlingen i Arnhem som förundrades över att höra mässan på svenska.

Pingstens biskopskonsekration, mässan i Arnhem och de många personliga mötena har ytterligare stärkt bandet mellan Liberala Katolska Kyrkan i Nederländerna och Sverige.

Red.

Biskoparna Frank den Outer, Maurice Warnon, Peter Baaij och Sten-Bertil Jakobson tillsammans med stavbärare

Biskoparna Evert Sundien och Peter Baaij välsignar församlingen i utgångsprocessionen. I bakgrunden skymtar biskop Kai Jørgensen.

Tänk om anden är beroende av kroppen?

Mitt i natten vaknar jag upp, lika häftigt som tanken slog mig. Tänk om anden är beroende av kroppen?

Jag har grunnat i årtal över hur det kommer sig att mina tankar kräver en yttre manifestation för att bli ”verkliga”. Sedan barnsben har skrivandet varit mitt normala uttrycks sätt – en livsnödvändighet. ”Det är så viktigt att få tala om sina tankar” säger jag till min kurator. ”Det är som om man blir medveten om vad man tänker, först när man hör sina tankar klädda i ord”. Jag minns barndomens väg ut ur den snåriga matematikens fällor... för att räkna ut ett tal, ”skrev” jag det med ena handens pekfinger i andra handens flata. Naturligtvis blev siffrorna inte mer synliga för det, men fingret rörelse gjorde talet verkligt – gripbart.

Jag minns den första känsla jag upplevde under en gudstjänst i LKK. Det var den distinkta känslan av att ha fått ett ”religiöst språk”. Genom det aktiva deltagandet i gudstjänsten kunde min ande uttrycka sin tro för första gången i mitt liv. Vad utgjorde skillnaden från all tidigare gudstjänst jag deltagit i? Jag har alltid varit kristen, ofta gått i kyrkan, konfirmerat mig för att jag ville det och inte för att – som de flesta andra – få presenter av familj, släkt och vänner.

Sedan förde mitt sökande mig ut ur Svenska Kyrkan och in i New Age. Det fanns någonting där, som jag inte hade upplevt tidigare. Vad? Först i natt förstår jag på allvar vad det var: ritualerna. I en svenskkyrklig gudstjänst sitter man still mest hela tiden – reser sig bara under vissa, särskilt högtidliga psalmsverser samt då man går fram för att ta emot nattvarden. Gemensamt för alla rörelserna inom New Age är alla ritualerna: tändandet av ljus, trummandet eller det aktiva, inkännande lyssnandet till suggestiv musik, meditationen (som medförde bestämda rörelsemönster) o.s.v. Där fanns dans och sång, trumresor, meditativa promenader (både inomhus och utomhus), chanter (meditativa upprepanen av ord och fraser – på sätt och vis lika den gregorianska sången). Det enda som inte fanns där var Gud.

Tänk om anden är beroende av kroppen?

Hur kommer det sig att två av de religioner som vinner mest mark i det moderna samhället är islam och buddhism? Samtidigt som den lutherska protestantismen krymper stadigt? Och även om medelsvensson väljer att stanna inom kristendomen, vänder hon sig inte till sin vanliga hemortskyrka utan till så kallade ”karismatiska rörelser” som Pingstkyrkan, Livets Ord och Missionsförbundet. En växande skara konverterar till katolicismen. Eller så driver deras andliga längtan dem in i New Age. Vad beror det på? Denna natt skönjer jag äntligen ett svar. Människoanden behöver kroppen som uttrycksmedel. Den klarar sig till nöds på den svältföda som det stillasittande lyssnandet och läsandet innebär, så länge tron är en familjetradition och inte en självupplevd verklighet. Men när människan plötsligt upptäcker sin ande, kan kroppen inte längre sitta still. Då behöver den uttrycka sig – röra sig, tala, sjunga, dansa, knäböja...

Tänk om anden är beroende av kroppen?

Därför växer vissa religioner lavinartat, medan andra dör en långsam kvävningssdöd. Budskapet må vara detsamma, men uttrycksätten är totalt olika. I den frikyrkliga kristendomen hoppar, sjunger, dansar och jublar man. Kroppen är med i gudstjänstens alla delar. Inom islam, katolicism och buddhism har varje del av tron sitt eget rörelsemönster – inte ens i djupaste bön sitter man helt stilla. Man knäböjer, man står upp, man bugar, man låter fingrarna glida över radbandets lena tråkuler... andens lyckorus sprider sig som kolsyra i alla kroppens lämmar och fyller människan totalt. Alltsammans får vara med i tro – alltsammans får värda, jubla, glädjas i enhet och samförstånd.

En ande utan kropp är alltså stum – utan språk, utan uttrycksmedel. Den behöver kroppen för att leva, för att fullgöra sitt syfte. Kroppen kan klara sig utan ande: födas, äta, dricka, sova, föröka sig och dö. Men anden klarar sig

inte utan kroppen.

Inte förrän den återförenas med Gud, därifrån den kom. Då blir Gud andens kropp, och åter kan glädjen, jublet och vördnaden bubbla som kolsyra genom den enhet som skapas i den stund ande och Gud smälter samman.

Äntligen förstår jag vad jag aldrig begrep under mina New Age-år: hur andarna (ande i pluralis) kunde fungera separerade från sina kroppar, men också utan Gud.

Det kan de inte.

Carina Carlström

Sorslagen gåva

forts. från sid 4

I gåvan ingår också saker som tillhört Ragnar Mörling:

hans ordinationsbevis, från dop sub conditione 14 augusti 1925 till präst 20 juni 1927, undetecknat av den som prästordinerade: James Ingall Wedgwood, en ceremonihandbok för Mässan: ”The Ceremonies of the Holy Eucharist” från 1924 samt diverse böcker

Att se all denna härlighet inger en känsla av stor ödmjukhet och respekt inför Elis långa och hängivna verksamhet för LKK.

Vi glädjer oss - undrens tid är inte förbi! Denna gåva innebär ett stort steg mot förverkligandet av drömmen om en fullskalig LKK-verksamhet i

Andligt Sökande

Aldrig förr i ”modern” tid har det varit så många ”andligt sökande” som det är nu! Vad kan det bero på? Kan det vara så att människor numera har en så mycket större ensamhet inombords? Nu när den stressade nutidsmänniskan ofta inte klarar av livet i en kärnfamilj utan både vill och – framförallt kan – leva i särboförhållanden, både särbo tillsammans och särbo i var sin lägenhet, med eller utan barn, så kan ensamheten inte längre gömmas undan. Man har inte råd eller ork att vara ute ”på sta’n” (för detta gäller för det mesta dem som bor i storstäderna). Till en början känns friheten jätteskön och behaglig, men när plånboken börjar säga ifrån så kan nog ensamheten bli tung och svår. Lever man i ett samboförhållande i samma bostad blir det ju nästan som att vara gifta för idag tar man inte för givet att ett äktenskap ska vara för livet, utan skilsmässan finns där som en utväg – som den naturligtvis SKA finnas, men om man är inställd på att vara gifta för livet, så innebär det ju också att båda parter måste arbeta hårt för att finna en gemensam väg genom livet – i nöd och lust, som det heter. Numera verkar det som om alla bara vill ta det lustfyllda och slippa kämpa för att två ska bli ett!

Men hör detta resonemang då hemma i frågan om andligt sökande? Ja, absolut! Det är ofta ensamma människor som söker andligheten för att utplåna den stora ”tomheten” de känner inombords. Man känner att något viktigt fattas och man söker och söker för att fylla detta skriande tomrum på något sätt och då söker man sig till det andliga. I dagens läge finns det ju så mycket olika inriktningar att söka sig

till, men till och med Svenska Kyrkan har ju fått ett uppsving nu. Om detta sökande, och ibland finnande, är positivt eller negativt lämnar jag därhän. Vad jag vill göra här är att ge en bild av vad som sker med människorna i ett sådant här samhälle.

För min del har jag ju alltid haft det andliga med mig och jag har varit troende i hela mitt liv. För mig FINNS GUD. Han ger mig inte alltid vad jag vill ha, men han ger mig det jag behöver! Det har visserligen funnits tider även i mitt liv då jag undrat om det verkligen kan finnas en Gud när det sker så mycket hemska saker i världen, men för mig är det nog så att det är vi människor som startar det hemska och Gud försöker lindra så gott det går. Kanske tycker han också att vi borde lära oss av våra misstag och bli bättre och bättre människor, men så är det ju inte. När andra världskriget slutade sa alla – aldrig mera krig, nu har vi verkligen fått lära oss hur hemska det är – men det har varit många krig på olika platser sedan dess. Lika hemska och tragiska. Och de har kostat människor oerhört mycket, men vi lär oss aldrig. Det stora ”ha-begäret” och ”avundsjukan” som vi människor har inom oss tycks aldrig få nog.

Näväl, varför har det då blivit så att det just nu går en stor våg av ”andligt sökande” genom vårt land? Jo jag tror att nu när allt blivit så slentrianmässigt och vardagligt så behöver man något stort och fint att hålla sig till. Ta till exempel detta med SEX som har blivit något alldagligt. Något som är så naturligt i både TV, tidningar, filmer och i vår vardag. Att ha sex med någon

redan första gången man träffas är ingenting konstigt idag och därför är inte heller detta – det egentligen finaste vi har – något märkvärdigt och stort. Att hitta sin partner, att uppfyllas av detta oerhörda att verkligen bli förälskad och få älska – och det viktigaste av allt – att bli älskad tillbaka går på något vis förlorat i detta. Samlaget var förr i tiden något som man sparade till den som man verkligen kände att man ville dela sitt återstående liv med. Den godbiten ”kastade man inte för grisarna!” – nej, man värdade den ömt och SÅ, när det verkligen kändes rätt, så gav man sig åt varandra. Då var det en stor höjdpunkt i livet – den allra första gången! Nu är ingenting HELIGT längre och därför inträder denna stora tomhet i människornas liv. Man börjar söka efter något stort och fint att fylla detta tomrum med och då vänder man sig till det andliga för det har inte förfulats ännu. Det är fortfarande stort och mäktigt.

När jag nu talar om sexlivet på detta sätt menar jag naturligtvis inte att vi ska gå tillbaka till det inskränkta tänkande som vi hade förr i tiden, då vi tillät mannen att ha ett sexliv före ”den rätta” och vi förkastade, förnedrade och stötte ut en ensamstående mamma, som – råkat i fördärvet. Nej jag menar att man ska vara öppen, varm och förstående för varandra i alla lägen och aldrig döma andra utan lämna till vår Herre att döma, men jag menar att just denna stora TOMHET kan komma sig av att vi har förlorat de stora och viktiga skeendena här i livet genom att allt har blivit vardag!

Gittans artikel fortsätter i nästa nr av Communio

Inspirationsdagar i S:t Mikael

Helgen 9-11 september bjuder S: t Mikael's församling in till Inspirationsdagar.

Vi börjar på fredagskvällen med Sakramental Välsignelse klockan 18.00 och därefter finns möjlighet till samvaro och gemenskap för dem som önskar.

Under lördagen kommer olika föredrag och seminarier att hållas. B.la. talar teol. Dr. Bertil Persson om Jesus som pedagog och teol. kand. Mats Brandt om mystik och liturgik. Söndagen den 11 september hålls fortbildning för medarbetare och klerikal synod efter mässan.

För mer information och anmälan kan du kontakta fr. Jonas Anundi. paterjonas@catholic.org 08-686 3943 eller 070-4649034. Anmälan behövs p.g.a. förtäringens skull senast den 6 september. Självkostnadspris för dagarna är 150 kronor. Sovplats kan eventuellt ordnas. Varmt Välkommen!

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: bidkop
Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47
Stockholm, tel 08 33 20 06, 070-660
42 69

GÖTEBORG

Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig försam-
lingspräst fader Dag Kyndel, Övre
Slottsgatan 11, 753 12 Uppsala, tel 018-
14 87 57, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

GÄVLE

Sofia kyrkogrupp
c/o Arvo Eriksson, Järvstakroken 2,
805 92 Gävle, tel 026-805 92

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnhus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99
Pg 216 28-3

LKK:s intentionella adress:

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Communio, är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 75 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:

Krister Fast tel 08-724 83 28

Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91

Carina Carlström 0551-22 480

Catharina Eriksson 0551-20424.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.

ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 3-2005 är den
22 september 2005.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

*LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer
och gradualer som ingår i kyrkans liturgi*

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Kristen Gnosis..... 250 kronor

Porto tillkommer.

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO postgiro 88 82
44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvä-
gen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Information om kyrkan och för-
samlingarnas verksamhet kan
du få på Internet:

www.lkk.se

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften

75 kronor på postgiro 88 82 44-1